

Societat | Joan Obiols | Actualitzat el 25/09/2021 a les 14:15

Viure en una habitació d'un hotel buit: l'alternativa provisional després de patir un desnonament

És una iniciativa de l'Ajuntament de Barcelona que dona cobertura a 304 persones en situació d'emergència habitacional

Una mare i la seva filla desnonandes al barri del Poble-sec de Barcelona | Carlos Baglietto

"Vivim en una habitació de petites dimensions on només hi ha una finestra que dona a l'exterior. Sense rentadora, amb un sol llit que comparteixo amb la meva filla de 14 anys i amb una nevera espatllada que no manté els aliments en condicions ni dos dies seguits. Quan cuino salta l'alarma perquè el sistema de ventilació no funciona correctament". És el testimoni de la **Fadoua Yamini**, una mare de 42 anys que viu des de fa 8 mesos en una habitació d'un hotel pagat per l'Ajuntament de Barcelona amb la seva filla de 14. Està a l'atur i va ser una de les quatre famílies amb menors desnonades el passat 15 de desembre del bloc Gayarre del barri de Sants. Aquesta és l'única solució temporal que li ofereix l'administració després de quedar al carrer sense alternativa residencial. La família espera, des de fa **3 anys i dos mesos**, l'entrada a la mesa d'emergència habitacional per la impossibilitat de pagar un lloguer. Com la Fadoua, fins a **1.706 persones** s'allotjaven el 2020 en pensions i habitatges d'urgència. Sovint, malvivint sota condicions que no cobreixen les necessitats més bàsiques.

L'Ajuntament de Barcelona és l'organisme que finança aquest tipus d'habitatges, que el 2020, va augmentar el nombre d'usuaris un **44,7%** respecte al 2019, i que va suposar uns costos de 23,97 milions d'euros, un **77,7%** més respecte a l'any anterior, segons dades facilitades pel mateix

consistori. És una solució temporal per les persones que no tenen un sostre o mentre esperen l'entrada a la mesa d'emergència habitacional. A Barcelona, el **Consorti de l'Habitatge** és l'organisme públic encarregat de gestionar aquesta mesa que té greus dèficits de recursos. El seu finançament depèn un 60% de la **Generalitat de Catalunya** i un 40% de l'**Ajuntament de Barcelona**. Però a la pràctica, en els darrers 5 anys, **el govern barceloní ha hagut d'assumir el 80% de les despeses** mentre que l'executiu català només ha carregat amb el 20%. Fonts de l'Ajuntament calculen que **l'incompliment de les aportacions de la Generalitat ha comportat un dèficit de 1.400 habitatges per la mesa**.

Amb aquest nombre "es podria haver estalviat tenir moltes famílies en situació d'allotjament temporal", diu l'Ajuntament de Barcelona. Segons les últimes dades del juliol, la **llista d'espera de la mesa s'enfila fins a les 593 unitats familiars** i es comptabilitzen 43 noves peticions. Un ritme molt per sobre del nombre de famílies que han aconseguit un habitatge de lloguer social, només 16. El procés lent de buidatge posa de manifest la llarga espera que han d'afrontar les persones afectades. La Fadoua explica que el 20 de setembre han d'informar-la sobre com evoluciona l'espera perquè li adjudiquin un habitatge de lloguer social. Desitja que aquesta vegada sigui la definitiva per poder marxar de l'habitació on viu. La darrera vegada que va consultar els serveis socials van assegurar-li que només tenia 11 famílies per davant, d'això fa 4 mesos.

Tota aquesta situació li genera "molta pena", especialment per la seva filla, qui molts dies dorm al sofà "perquè no vol molestar la mare". "No té un espai per fer els deures, ni pels seus amics ni per ella mateixa", denuncia. Això ha provocat que la Fadoua pateixi una depressió i hagi d'assistir al psicòleg. Ella participa des de fa 6 anys en la lluita del moviment per l'habitatge, en concret, s'organitza amb el **Grup d'Habitatge de Sants (GHAS)**, que assessora, ajuda, acompanya i ocupa immobles per dotar d'un sostre aquelles persones que tenen problemes per accedir a l'habitatge. La Fadoua destaca el suport mutu entre els companys que integren el grup. Aquesta setmana, per exemple, explica que una membre del GHAS l'acull a casa durant uns dies perquè pugui estar amb la seva germana que la visita des de Dinamarca. A l'habitació provisional de l'hotel on viu, no caben.

Per reforçar la borsa d'allotjaments d'emergència, L'Ajuntament de Barcelona impulsa l'ús temporal d'allotjaments que tenen una llicència turística i que han quedat sense activitat o resten buits des de fa mesos pels efectes de la pandèmia. Així doncs, el programa ofereix una sortida per donar una cobertura "immediata i més adequada" a famílies i persones ateses pels serveis socials de la ciutat i que es troben en una situació d'emergència habitacional. Des de l'octubre del 2020, el consistori ha signat contractes amb diferents operadors per a destinar **130 pisos turístics** a l'acollida de famílies que han patit un desnonament. Els contractes se situen entre els **12 i els 36 mesos**, i la despesa mitjana del lloguer mensual, que l'assumeix l'Ajuntament, és de **1.000 euros**. Les últimes dades xifren en **304 persones** (165 adults i 139 menors) les persones que viuen en aquest tipus d'habitatge.

Amb l'objectiu de revertir les condicions que denuncia la Fadoua, l'Ajuntament de Barcelona redacta detalladament el **nou contracte amb els allotjaments d'emergència** -que inclou pisos buits, pensions, habitatges turístics i hotels- entrarà en vigor en els primers mesos del 2022. Aquest, preveu modificacions per "millorar la qualitat dels allotjaments i el control per part de l'Ajuntament". A banda, preveu penalitzacions si no es compleixen "els estàndards de servei o els mínims de qualitat". També establirà nous mecanismes que facin possible les inspeccions per part de l'Ajuntament, i especificarà "més detalladament" les obligacions del contractista amb relació a la neteja, l'alimentació, l'atenció a menors i nadons, així com la bugaderia.

[h3]Garantir l'habitatge per a tothom[/h3]

A tot això, el moviment per l'habitatge alerta del perill que suposa la possibilitat que el 31 d'octubre finalitzi la moratòria de desnonaments del govern espanyol. La **Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH)** situa en **26 mil el nombre de famílies que poden perdre el seu habitatge** només a Catalunya. **Enric Aragonès**, portaveu del **Sindicat de Llogaters**, indica que molts dels

processos oberts són "d'abans de la pandèmia" perquè no és fins després d'un any de la denúncia de la propietat, que l'inquilí rep la primera ordre de desnonament. Per això, augura que l'efecte de la Covid en els desnonaments es començarà a veure a partir d'ara, quan ja fa un any i mig del març del 2020.

En aquest sentit, assenyala que calen **lleis que ampliïn els supòsits per cobrir totes les persones afectades per un desnonament** i que acabin amb "el marge de discrecionalitat" que permet els jutges decidir sobre com aplica la norma. Lamenta "que moltes vegades acaba beneficiant els propietaris". Afegeix que la solució no hauria de ser en forma d'habitatges puntuals, moratòries o pròrrogues dels lloguers, ja que són mesures que "arrosseguen el problema". Considera que són un "pedaç temporal" perquè les persones que afronten un llançament "tenen una situació econòmica molt extrema" que no se soluciona amb pròrrogues. Per això, reivindica lleis "que garanteixin el dret a l'habitatge en tots els casos".

De la mateixa manera, l'**Ajuntament de Barcelona** assenyala que l'Estat ha de "canviar urgentment" les lleis per regular els preus del lloguer i aturar els desnonaments a famílies vulnerables. Alerta que, malgrat la moratòria en vigor, durant **el 2020 es van executar 168 desnonaments a famílies amb informe de vulnerabilitat** a la ciutat (un 40% dels llançaments totals) i que només en el primer semestre del 2021, han estat 127.